

dommeren, men jeg vil dog som Tilfælde, der foreligger i Ugeskrift for Retsvæsen, og hvor det forekommer mig, at man, hvis man trænger dybere ind i Sagen, hvad jeg ikke kan, fordi jeg ikke har de fornødne Akter, muligvis vil komme til det Resultat, at der er Anledning for Statskassen til at søge Regres, nævne følgende Tilfælde: I Ugeskrift for Retsvæsen for 1892 Side 246 og 253, for 1891 Side 1148, for 1890 Side 504, 777 og 939 og for 1889 Side 485. Den højtærede Minister sagde, at det var jo let nok at staa her og holde Løse Taler om de Statler, der ere Genstand for uforstyldt Baretægtsarrest, men at det var adskillig vanskeligere, naar man stod over for det virkelige Liv med det Ansvar, som Forhørsdommerne havde. Ja, jeg vil dog sige, at det forekommer mig ikke at være saa overordentlig svært at være Forhørsdommer, naar man ikke har andet at være bange for end en Misbilligelse fra de overordnede Retter. Det er jo yderst sjældent, at andet foresalder, og det er ogsaa sjældent, at dette foresalder. Det højeste, der sker, kan vel være en Bøde nu og da, men det er yderst sjældent. Jeg tror, det vilde virke adskilligt kraftigere over for de ærede Forhørsdommere, hvis den højtærede Justitsminister noget kraftigere vilde holde dem inden for det, som jo dog er Lovens Mening med Baretægtsarrest, nemlig at den kun skal kunne bruges til at sikre den sigtedes Tilstedeværelse og at forhindre, at han modvirker Sagens Ophævelse, og navnlig ikke til at afstvinge ham en Tilståelse, hvad den jo notorisk i mangfoldige Tilfælde bruges til. Thi det er ikke blot, som det ærede Medlem for Københavns Amts 3dje Valgkreds (Bing) nævnte, Sultekuren i Arresterne, der bruges for at fremtvinge en Tilståelse, men det er først og fremmest selve Arrestationen. Den højtærede Justitsminister har det jo ganske anderledes i sin Haand at tage sig af denne Sag, end de overordnede Retter have det. Jeg tror ogsaa, at det vil vise sig, at Forhørsdommerne ere langt mere bange for ham end for de overordnede Retter, fordi det er i hans Haand, at deres fremtidige Liv, deres Forfremmelse ligger. Man vilde da maaske ikke opleve saa mange Tilfælde som nu, hvor i Virkeligheden Folk paa de løste Sigtelser sættes i Baretægtsarrest, idet man løber an paa, at det saa vil lykkes paa den Maade efterhaanden at faa dem saa møre, at man kan faa en Tilståelse frem, som kan bruges til Grundlag for Sagen. Den højtærede Minister paa-beraabte sig paa en Maade, at det var Folkens, som her rettede sig efter, Folke-

ønsker, som tvang Forhørsdommerne til at optræde strengere, end de maaske ellers vilde. Det forekommer mig dog, at, naar det gaar saa vidt, som det ifølge Bladene gik i Sommer i Randers, at en Præst fandt sig foranlediget til at holde Kirkebøn for de arresterede, at der ikke maatte være for mange uskyldige imellem dem, saa minder det mere om Tilfælde, hvor Sjænden er i Landet end egentlig om Opfyldelse af Folkens.

Endelig var der Spørgsmaalet om Overretsprøfatorerne, et Spørgsmaal, der jo ikke blot har Interesse for Sagførere, men virkelig ogsaa for Almenheden, idet det jo navnlig er de fattiges Sager, det her drejer sig om. Med Hensyn til dette Spørgsmaal undrede den højtærede Justitsminister sig over, at man ikke havde været mere opmærksom paa Sagførerlovens § 12, hvorefter det alene var efter Indstilling fra Retterne, at Kredsen kunde udvides, og han tilføjede, at det umulig kunde være anderledes, at dette kunde umulig lægges i Justitsministeriets Haand. Denne „Umulighed“ vil jeg dog protestere imod og finder et Bevis derfor i, at Sagførerloven, saaledes som den oprindeligt blev forelagt i Landstinget fra Justitsministeriets Side i 1867, netop ikke indeholdt, at det skulde være ifølge Retternes Indstilling; der var hele Spørgsmaalet i Justitsministerens Haand. Det var først under Behandlingen i Landstinget, at denne Endring om Indstilling fra Retterne blev indført, men det, det kommer an paa, er selvfølgelig, hvad der nu staar i Sagførerloven, og da er det rigtigt, at der staar dette om Retternes Indstilling. Men den højtærede Justitsminister har, naar han tror, at man ikke har været opmærksom derpaa, overset, at vi ikke have nogen anden Repræsentant for Retterne her i Tinget end den højtærede Justitsminister at holde os til. Dufte vi, at et Anliggende af offentlig Interesse skal bringes ogsaa til Retternes Kundskab, under Overvejelse inden for deres Kreds, have vi — jeg ved ikke bedre — ingen anden Vej at gaa end at bede den højtærede Justitsminister tage sig deraf. Den højtærede Minister er jo ikke i Tvivl om, at hvis han vil gøre det, har han Vej nok til ved Henvendelse til Retterne at bringe dem til at tage disse Spørgsmaal under alvorlig Overvejelse, og det er altsaa det, jeg paa ny tillader mig at henstille til den højtærede Minister.

Formanden (Sofus Høgsbro): Folketingsmanden for Sorø Amts 3dje Valgkreds har begæret Ordet for 3dje Gang. Dertil udkræves Tingets Samtykke. For-